

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 90.170 van 12 oktober 2000
in de zaak A. 90.381/VII-20.762.**

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat N. VAN OVERLOOP,
kantoor houdende te GENT,
Halvemaanstraat 7

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van beweerde Joegoslavische nationaliteit, op 22 maart 2000 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 februari 2000 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 22 september 1999 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan verzoeker betekend op 18 februari 2000;

Gelet op de beschikking van 30 maart 2000 waarbij aan verzoeker het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 20 september 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 oktober 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad L. LAVRYSEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat I. JANSSEN die, loco Advocaat N. VAN OVERLOOP verschijnt voor verzoeker, van Adjunct-adviseur C. VRIJENS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1.

XXX, van beweerde Joegoslavische nationaliteit, komt België binnen op 17 juni 1999, en verklaart zich de volgende dag vluchteling. Tijdens het verhoor op de Dienst Vreemdelingenzaken maakt verzoeker gebruik van het Albanees, met behulp van een tolk.

1.2. Op 22 september 1999 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 17 februari 2000 neemt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 22 september 1999 tot weigering van verblijf. Dit is de bestreden beslissing. De motivering van deze beslissing luidt als volgt :

"(...)

Uit betrokkenes opeenvolgende verklaringen blijkt dat hij een etnisch Albanees uit Kaçanik, Kosovo zou zijn. In oktober 1997 zou betrokkene door het Servische leger gedwongen zijn om dienst te nemen, waarna hij naar Turkije zou gevlucht zijn. In maart 1998 zou betrokkene naar Kosovo teruggekeerd zijn, alwaar hij tot maart 1999 in verscheidene dorpen ondergedoken zou geleefd hebben. Rond 10 maart 1999 zouden de Serviërs zijn woning in de as gelegd hebben, waarna betrokkene via Albanië, Italië en Frankrijk naar België vluchtte, waar hij op 18 juni 1999 asiel aanvraagde.

Betrokkene is in het bezit van een naar zijn eigen zeggen originele geboorteakte.

Vooreerst dient erop gewezen te worden dat aan de voorgelegde geboorteakte geen bewijskracht kan gegeven worden. Op dit document zijn de diakritische tekens immers foutief weergegeven, terwijl het nochtans zou afgeleverd zijn door een officiële instantie. Door het voorleggen van een vervalst document probeerde betrokkene aldus de Belgische autoriteiten op intentionele wijze te misleiden.

Bovendien dient opgemerkt te worden dat betrokkene geen elementen heeft aangehaald waaruit blijkt dat hij een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren bij een eventuele terugkeer naar zijn beweerde woonplaats in Kosovo. De ingeroepen vrees van betrokkene, met name de algemene Servische repressie ten aanzien van de Albanese gemeenschap in Kosovo is niet meer actueel. Overeenkomstig resolutie 1244, aangenomen door de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties op 10 juni 1999 hebben de Servische troepen zich immers uit Kosovo teruggetrokken en werd de regio onder internationaal toezicht geplaatst.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene bedrieglijk is en kennelijk ongegrond,

omdat de vreemdeling geen gegevens heeft aangebracht dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door hem het verblijf op het grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal ontwaart geen ernstige en aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene. Bijgevolg bevestigt de Commissaris-generaal de verblijfsweigering besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 22 september 1999.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren.

(...)." ;

2. Overwegende dat de eerste verwerende partij een exceptie van onontvankelijkheid van het verzoekschrift opwerpt omdat het verzoekschrift geen voldoende uiteenzetting zou bevatten betreffende het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vereist door artikel 8, eerste lid, 5/, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kortgeding voor de Raad van State; dat het verzoekschrift inderdaad slechts een summiere uiteenzetting bevat van het risico op een moeilijk te herstellen ernstig nadeel; dat uit die uiteenzetting evenwel duidelijk blijkt dat verzoeker vreest dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing ertoe zal leiden dat verzoekers veiligheid, ondanks de aanwezigheid van een internationale troepenmacht, bij een terugkeer naar Kosovo niet gegarandeerd is en dat hij aldaar in een vrijwel volledig vernielde streek terecht zal komen waar hij zo goed als geen bestaanszekerheid zal hebben; dat verzoeker aldus een risico op een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aanvoert dat voldoende duidelijk is opdat

de verwerende partijen erop kunnen antwoorden en de Raad van State in staat stelt de draagwijdte ervan te begrijpen; dat de exceptie dan ook moet worden afgewezen;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

4.1. Overwegende dat, wat de eerste voorwaarde betreft, verzoeker een eerste middel aanvoert dat in volgende bewoordingen is gesteld :

"(...)

Bevooroordeelde aanpak van de zaak

Asielaanvragen worden al lang niet meer op een correcte manier behandeld. Zowel bij de Minister van Binnenlandse Zaken, dienst Vreemdelingenzaken, als bij de C.G.V.S. overheerst de opvatting om zo snel als mogelijk een negatieve beslissing te nemen teneinde de asielzoeker uit het land te zetten. Het asielbeleid is een uitwijzingsbeleid geworden.

Dit weerspiegelt zich uiteraard ook in huidige zaak. Naar de argumenten van verzoeker werd niet meer geluisterd. Het enige wat telt, is dat de situatie in Kosovo thans veilig zou zijn en dat hij dus moet terugkeren.";

4.2. Overwegende dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een eindbeslissing neemt over de ontvankelijkheid van de aanvraag tot erkenning als politiek vluchteling; dat in deze fase van de procedure hij enkel kan oordelen over een eventuele schending van artikel 52 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van

vreemdelingen (Vreemdelingenwet); dat om een exact beeld van de situatie te krijgen waarin de vreemdeling zich bevindt op het tijdstip dat hij een beslissing neemt, de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de mogelijkheid heeft om alle objectieve gegevens na te gaan die hij noodzakelijk acht om zijn beslissing te kunnen nemen; dat in dit verband het bedrieglijk karakter van de asielaanvraag onder meer kan worden aangetoond door vast te stellen dat betrokkene vervalste documenten voorlegt; dat in voorliggend geval de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft vastgesteld dat de voorgelegde geboorteakte vervalst is; dat hij in de bestreden beslissing uiteenzet waarom hij tot dit besluit komt; dat die redengeving door verzoeker niet wordt betwist; dat de Commissaris-generaal bovendien steunt op Resolutie 1244 aangenomen door de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties op 10 juni 1999 waaruit blijkt dat de Servische troepen zich uit Kosovo hebben teruggetrokken; dat, prima facie, de Commissaris-generaal op grond van die resolutie, waarvan het gezag redelijkerwijs niet kan worden ontkend, kon besluiten dat de door verzoeker ingeroepen vrees, met name de algemene Servische repressie ten aanzien van de Albanese gemeenschap in Kosovo, niet meer actueel is bij een terugkeer naar Kosovo; dat uit een en ander blijkt dat de Commissaris-generaal de bestreden beslissing op zorgvuldige wijze heeft voorbereid en ze naar behoren heeft gemotiveerd; dat de grieven opgenomen in het middel grondslag missen; dat het eerste middel niet ernstig is;

4.3. Overwegende dat verzoeker een tweede middel aanvoert dat in volgende bewoordingen is gesteld :

"Miskenning Conventie van Genève

In de bestreden beslissing staat :

'Bovendien dient opgemerkt te worden dat betrokkene geen elementen heeft aangehaald waaruit blijkt dat hij een gegronde vrees voor

vervolging dient te koesteren bij een eventuele terugkeer naar zijn beweerde woonplaats in Kosovo. De ingeroepen vrees van betrokkene, met name de algemene Servische repressie ten aanzien van de Albanese gemeenschap in Kosovo is niet meer actueel. Overeenkomstig resolutie 1244, aangenomen door de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties op 10 juli 1999, hebben de Servische troepen zich immers uit Kosovo teruggetrokken en werd de regio onder internationaal toezicht geplaatst'.

In de eerste plaats dient te worden gesteld dat de asielaanvraag van verzoeker moet onderzocht worden aan de hand van de situatie op het ogenblik van zijn vlucht uit het land. Deze situatie is genoegzaam bekend. Er heerste een algemene terreur tegen de Albanese bevolkingsgroep. Verzoeker was daarvan het slachtoffer.

Daarenboven is het allerm minst zo dat de situatie er momenteel veilig is, noch in algemene zin, noch voor verzoeker persoonlijk. Uit talrijke berichten van de internationale pers en mensenrechtenorganisaties blijkt dat de situatie in Kosovo nog steeds zeer gevaarlijk is. Onlangs nog moest de internationale troepenmacht versterkt worden.

Maar ook de verzoeker zelf loopt nog gevaar. De Servische milities bestaan nog steeds en zijn nog steeds actief. Precies daardoor kan de veiligheid van de verzoeker niet gegarandeerd worden, ook niet met de aanwezigheid van een internationale troepenmacht.

De Conventie van Genève wordt dus grondig miskend, en dit door de huidige situatie in Kosovo als uitgangspunt te nemen, maar ook door te poneren dat de situatie veilig zou zijn omdat er een internationale troepenmacht is.";

4.4. Overwegende dat, in tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt, de Commissaris-generaal de situatie van betrokkene moet beoordelen, niet op het ogenblik van de vlucht van betrokkene uit het land van herkomst, maar op het ogenblik dat hij een beslissing neemt over zijn dringend beroep; dat bij het onderzoek van het eerste middel is gebleken dat de Commissaris-generaal zich bij het nemen van de bestreden beslissing ondermeer steunt op de Resolutie 1244 aangenomen door de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties op 10 juni 1999 waarvan het gezag niet kan worden ontkend; dat verzoeker weliswaar

voorhoudt dat de situatie in Kosovo momenteel allerm minst veilig is voor verzoeker, doch dat verzoeker daarbij echter uitsluitend verwijst naar niet nader aangeduide berichten in de internationale pers en mensenrechtenorganisaties zonder die bewering op enigerlei wijze hard te maken; dat het tweede middel niet ernstig is;

4.5. Overwegende dat verzoeker een derde middel aanvoert dat in volgende bewoordingen is gesteld :

"Onvoldoende motivatie

Een beslissing van een administratieve overheid moet gemotiveerd zijn, grondig en concreet.

In casu is dat niet het geval. Verzoeker heeft een concreet relaas gegeven van de feiten waarom hij gevlucht is. Nergens in de bestreden beslissing wordt dit weerlegd, zodat moet worden aangenomen dat geloof kan worden gehecht aan dit verhaal.

In die omstandigheden volstaat het dan ook niet om te verwijzen naar de internationale troepenmacht om te zeggen dat de situatie in Kosovo thans goed is en verzoeker geen vrees meer moet hebben bij een terugkeer.

De bestreden beslissing moet zeer concreet aanduiden waarom de veiligheid van verzoeker gegarandeerd wordt en hoe deze wordt gegarandeerd.";

4.6. Overwegende dat de grieven vervat in het derde middel bij het onderzoek van het eerste en het tweede middel werden betrokken en die grieven niet ernstig werden bevonden; dat het derde middel niet ernstig is;

5. Overwegende dat niet voldaan is aan één van de twee door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State cumulatief opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in
openbare terechtzitting, op twaalf oktober tweeduizend,
door :

de HH. L. LAVRYSEN, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

L. LAVRYSEN.